

bygmesteren ikke alene skal være akademisk, men ogsaa praktisk uddannet. Jeg tror, at den Ændring, som den højtærede Minister her har indført, netop er indført for at imødegaa de Besværinger, som ellers rejstes fra de aktive Haandværkeres og Arkitekters Side, over, at de Folk, der ere ansatte i Embedsstillinger, ikke se praktisk nok paa Tingene. Det ærede Medlem vilde have den bedste mulige Uddannelse, men forstod ikke Betegnelsen „praktisk“. Jeg er tilbøjelig til at mene, at naar Ordet praktisk er kommet ind der, er det for dermed at sige, at man ikke ønsker den paagældende altfor videnskabeligt uddannet, for at det ikke skal blive besværliggjort de byggende i altfor høj Grad at komme frem med de Arbejder, de agte at gennemføre.

Ja, der kunde være mange Ting at sige. Et æret Medlem rejste det Spørgsmaal, om der paa alle Sagens Stadier har været Enstemmighed om den Affattelse, Forslaget har faaet, før det blev indsendt til Ministeriet. Saavidt jeg erindrer, har der i alt Fald kun været meget ringe Uoverensstemmelse om forskellige Punkter. Der har, det erkender jeg, fra Bygningshaandværkeres Side været opponeret mod forskellige Bestemmelser, som de betegnede som overflødige o. s. v.; men i det store og hele har hele Kommunalbestyrelsen været enig om Forslaget, som det foreligger her, og da det er Kommunalbestyrelsen, der i det daglige skal beskæftige sig med disse Forhold, forekommer dette mig egentlig at være den bedste anbefaling for Udvalgets Forslag. — De Erklæringer, som det ærede kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) omtalte skulde foreligge fra forskellige, blandt andet fra Grundejere, kan man ventelig faa at se, naar Sagen kommer i Udvalg. Jeg erkender, at jeg har ikke set dem, men med Hensyn til den Omlægning af Jord, som findes omhandlet i §§ 33 og 34, om Jords Udstykning og Omlægning og Ekspropriation og alt, hvad der kommer ind under dette Afsnit, er det blevet mig meddelt, at overfor denne Ordning have de betændte Grundejere ikke protesteret. Det er ogsaa blevet mig meddelt, at man i det høje Ministerium har været i Besiddelse af Planer, Matrikelskort, som vise, hvor fortvivlet mange Matrikelnumre — det er vist Sundbydistriktet, der er Tale om — skyde ind i hinanden, saaledes at det ligefrem vilde være en Vælgning, om en eller anden Institution — i dette Tilfælde altsaa Kommunen — fik Bemyndigelse til af Hensyn til kommende Bebyggelse, kommende Gadelinier at kunne

ordne Forholdene paa denne Maade. Der vil jo formentlig i Udvalget blive Anledning til at se nærmere paa den Historie, som sikkert for de fremtidige Gaders og Vejes Vedkommende vil faa megen Betydning for det nye København, der gennem Aarene skal tages ind til Bebyggelse, hele denne vældige Arealforøgelse, som jo i særlig Grad har gjort det nødvendigt efter en Snæs Aars Forløb at skride til det Arbejde, som her er gjort. Jeg vil sige, at de Forandringer, der ere foretagne ved dette Forslag i Loven af 1857, om Gader og Veje og Vandløb i København, sikkert ere i høj Grad paakrævede, hvis Skatteydernes Interesser skulde varetages paa rimelig Maade. Københavns Kommune er stadig udsat for at maatte skride til Gadereguleringer, Gadeudvidelser o. s. v. for at kunne tilfredsstille de Krav, som den forøgede Færdsel og den stedse voksende Folkemængde stiller, og under Arbejdet paa at fremme disse Forhold møder Kommunalbestyrelsen ofte mærkværdige Krav, som kunne rejstes paa Grundlag af Loven af 1857. Det er, for at nævne et enkelt Eksempel, ikke ret længe siden — hvis jeg ikke tager fejl endnu i indeværende Aar —, at vi af Hensyn til en Vejregulering har maattet overtage en Ejendom, som Kommunen maatte betale med over 300,000 Kr. Dette betyder en meget høj Grundpris den Dag, den skal realiseres, men Ejerne vare berettigede til at forlange den eksproprieret, under Hensyn til, at de ikke kunde fortsætte deres Bedrift paa det mindre Areal, de fik at raade over, naar den paagældende Vej skulde udvides. Men saa snart Ekspropriationen var i Orden, kom der Tilbud fra det samme Firma om vedblivende at leje Arealet paa 10 Aar; det viste sig, at naar Kommunen først havde punget ud, kunde man godt klare sig paa det paagældende Areal. Alle disse Forhold have tidt bevirket, at hvor Kommunen vilde frem med Gadereguleringer, Vejudvidelser, have vi, selv om det paagældende Jordstykke laa hen som ubebygget Areal, maattet udsætte Reformerne og Gadereguleringerne af Hensyn til de meget krasse Bestemmelser, der findes i Loven af 1857. Hensigten med dette Forslag er jo, at der nu i nogen Grad skulde raades Bod derpaa. Selvfølgelig uden at gaa Grundejernes Interesser for nær; men det forekommer mig, at man som københavnsk Borger og Skatteyder maa have Lov til at ræsonnere saaledes, at alt, hvad der foretages fra Kommunalbestyrelsens Side for at forbedre Vejforbindelser, regulere Gader, sætte dem